

17. Cudowna Boża łaska

Cudowna Boża łaska ta
Zbawiła z grzechów mnie.
Zgubiony, nędzny byłem ja
Lecz teraz cieszę się.

Ta łaska wlała Boży strach
W kamienne serce me.
I wtedy zobaczyłem w łzach
Żem na przepaści dnie.

Lecz łaska podźwignęła mnie
I naprzód wiedzie wciąż.
Przez ciemne i burzliwe dnie
Tam gdzie Ojcowski dom.

O Boże dzięki, dzięki Ci
Za cudną łaskę Twą.
Do nóg Twych padam w kornej czci
Niebiosą chwałą brzmia.